

ROMÂNIA
TRIBUNALUL xxx
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR. xxx/2005

SENTINȚA CIVILĂ NR. xxx
Ședința publică din xxxx 2005
Președinte: xxx
Grefier : xxx

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC xxx SRL xxx, împotriva pârâților Direcția Generală a Finanțelor Publice xxx - Serviciul Soluționare Contestații, Biroul Vamal xxx, Direcția Regională Vamală xxx și Autoritatea Națională a Vămirilor București, pentru anulare acte administrative.

La apelul nominal se prezintă reprezentantul reclamantei - av. xxx din B.A. xxx, reprezentanta pârâtei - cj. xxx și reprezentanta pârâților Biroul Vamal xxx, D.R.V. xxx și A.N.V. xxx - cj. xxx.

Din partea Ministerului Public se prezintă procuror - xxx.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Acțiunea este timbrată cu suma de xxx lei RON taxă judiciară de timbru conform chitanței nr. xxx/2005 f.4 și xxx lei RON timbru judiciar.

S-a făcut referatul cauzei după care, reprezentanta A.N.V. depune la dosar o adresă de la A.N.V. București.

Nemaifiind formulate alte cereri, considerând faza probatorie încheiată, se acordă cuvântul în fond.

Reprezentantul reclamantei solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată, anularea deciziei și a actului constatator ca neteminice și nelegale, iar cu privire la cererea de suspendare a executării actelor administrative, susține această cerere.

Reprezentanta A.N.V. solicită respingerea acțiunii și menținerea actelor administrative ca temeinice și legale, iar cu privire la cererea de suspendare a executării actelor administrative, solicită respingerea cererii.

Reprezentanta D.G.F.P. solicită respingerea acțiunii și menținerea deciziei și a actului constatator ca temeinice și legale conform motivelor din întâmpinare, iar cu privire la cererea de suspendare a executării actelor administrative, solicită respingerea cererii.

Reprezentanta Ministerului Public solicită respingerea acțiunii ca neteminică și nelegală, iar cu privire la cererea de suspendare a executării actelor administrative, solicită respingerea cererii.

T r i b u n a l u l

Constată că prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la data de xxx/2005, reclamanta SC xxx SRL xxx a chemat în judecată pe pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice xxx, Biroul Vamal xxx, Direcția Regională Vamală xxx și Autoritatea Națională a Vămirilor București și a solicitat anularea Deciziei nr. xxx/2005 emisa de D.G.F.P. xxx, a actului constatator nr. xxx/2005 și a actului de dobânzi de întârziere nr. xxx/2005 încheiate de Biroul Vamal xxx.

A solicitat de asemenea, suspendarea executării actelor atacate și obligarea la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta arată că prin Actul constatator nr. xxx/2005 și actul de dobânzi de întârziere nr. xxx/2005 încheiate de Biroul vamal xxx s-a stabilit în sarcina sa obligația de plată a sumei de xxx lei, respectiv a sumei de xxx lei și că prin Decizia nr. xxx/2005 D.G.F.P. xxx a respins contestația.

Actele atacate, afirmă reclamanta, sunt nelegale întrucât SC xxx SRL nu are calitatea de principal obligat, deoarece potrivit art. 162 din H.G. nr. 1114/2001 în cazul marfurilor tranzitate conform tranzitului comun, titularul de tranzit este principalul obligat ori SC xxx SRL în calitate de comisionar în vamă, nu poate avea calitatea de titular de tranzit, comisionul în vamă având obligațiile prevăzute de art. 80 Cod vamal coroborat cu cele prevăzute de art. 95 lit. I din H.G. nr. 1114/2001, care stabilește în sarcina comisionarului în vamă, obligația de a plăti la biroul vamal drepturile cuvenite bugetului de stat, prevăzute în normele legale, în cazul în care această plată nu s-a efectuat direct de către titularul operațiunii, ori în cauză titularul de tranzit este xxx, proprietarul autoturismului și acesta era obligat să prezinte biroului vamal de destinație marfurile în stare intactă.

Raportat la faptul că nu se poate reține nici o culpă în sarcina sa ca și comisionar în vamă, reclamanta consideră că în cauză nu poate opera nici răspunderea solidară cu titularul operațiunii de vamă.

Pe de altă parte, afirmă reclamanta, nu poate fi îndatorată în mod direct la plată obligației vamale, rezultată în urma încheierii din oficiu a regimului vamal de tranzit în condițiile în care prin art. 159 Cod vamal se prevede pentru regimul vamal suspensiv care nu se încheie în termen, datoria vamală devine exigibilă și se stinge prin executarea de către autoritatea vamală a garanției constituite și din aceste prevederi rezultă că există o singură modalitate de stingere a datoriei vamale prin executarea datoriei.

Cum operațiunea de tranzit a fost garantată prin Certificatul de garanție globală nr. xxx/2002 constituit la Biroul Vamal xxx, iar autoritatea vamală nu și-a respectat obligațiile impuse de pct. 24 alin. 1 lit. b din Anexa 1 la Decizia nr. 471/2002 a D.G.V., prin faptul că nu a înștiințat în scris banca la care a fost constituită garanția, că regimul de tranzit nu a fost încheiat în termen de 12 luni de la data înregistrării declarației de tranzit, termenul s-a prescris din cauza autorității vamale.

Actul constatator, afirmă reclamanta, a fost emis cu încălcarea procedurii de cercetare și control a posteriori reglementată de cap. 6, secțiunea 1 — Transport rutier art. 124-130 din Anexa 1 la Decizia nr. 471/2002 a D.G.V.,

care prevede obligația de a solicita în scris principalului obligat informații cu privire la încheierea operațiunii de tranzit sau dovada că regimul de tranzit a fost încheiat.

Cu privire la suspendarea executării actului atacat, reclamanta apreciază că se impune suspendarea întrucât executarea măsurilor dispuse de organele vamale ar aduce un prejudiciu însemnat societății, fiind privată de folosul unei sume importante de bani și ar fi în situația de a nu își putea desfășura activitatea.

Prin întâmpinările depuse pârâtele D.G.F.P. xxx și A.N.V. București au cerut respingerea acțiunii ca neîntemeiată cu motivarea că în ceea ce privește cererea de suspendare a executării actului contestat, reclamanta nu a făcut dovada producerii unei pagube iminente pentru a fi îndeplinite condițiile cerute de art. 14 din Legea nr.554/2004.

Cu privire la cererea de anulare a deciziei D.G.F.P. și a actului constatator, pârâtele susțin că reclamanta în calitate de principal obligat, avea obligația conform art. 95, 96, 162 din H.G. nr. 1 114/2001 și a Deciziei nr. 471/2002 a D.G.V. să plătească drepturile convenite bugetului de stat în cazul în care această plată nu s-a efectuat direct de către titularul de tranzit.

Din probele administrate în cauză instanța reține în fapt că prin Actul constatator nr. xxx/2005, Biroul Vamal xxx a încheiat din oficiu operațiunea de tranzit vamal pentru autoturismul importat de xxx la data de xxx/2003 și a stabilit în sarcina reclamantei SC xxx SRL xxx obligația de plată în sumă de xxx lei reprezentând datorie vamală pentru care a calculat și dobânzi de întârziere în sumă de xxx lei, reținând că aceasta în calitate de principal obligat, avea obligația de a încheia operațiunea de tranzit.

Reclamanta a atacat actul constatator, contestând calitatea sa, de principal obligat, considerând că a depus la Biroul Vamal xxx declarația vamală de tranzit (fila 24) nr. xxx/2003 în calitate de comisionar în vamă și nu în calitate de principal obligat, considerând că din interpretarea art. 162 din H.G. nr. 114/2001 în cazul mărfurilor tranzitate conform prevederilor tranzitului comun titularul de tranzit este principalul obligat, interpretând greșit acest text, în sensul că termenul "principalul obligat" i-a dat o interpretare literară în sensul de "principal răspunzător, primul răspunzător".

Ca urmare a apreciat că prin art. 126 din H.G. nr. 1114/2001 s-a stabilit că răspunderea revine titularului de tranzit, or prin acest articol nu se stabilește răspunderea titularului de tranzit ci se idefinește cine este titularul de tranzit, stabilind că acesta este "principalul obligat" în accepțiunea dată acestui termen prin art. 4 lit. e Anexa 1 la Decizia nr. 471/2002.

Conform art. 4 lit. e din Anexa 1 la Decizia nr. 471/2002 a D.G.V., termenul de principal obligat este definit ca fiind persoana juridică autorizată de autoritatea vamală, care își exprimă voința de a efectua o operațiune de tranzit comun prin depunerea declarației de tranzit prevăzută în acest scop sau persoana fizică ce depune în nume propriu declarație de tranzit pentru vehiculele terestre.

La rubrica nr. 50 din DVTZ nr. xxx/2003 (fila 24) principalul obligat, în operațiune de tranzit este menționat reclamanta SC xxx SRL.

Ca urmare, în cauză titularul de tranzit prevăzut de art. 162 din H.G. nr. 1114/2001 este reclamanta - ca principal obligat.

Având în vedere calitatea acesteia de principal obligat, reclamantei îi revine obligațiile prevăzute la art. 12 din Decizia nr. 471/2002, respectiv de a depune declarația de tranzit, de a prezenta autoturismul, împreună cu declarația de tranzit și documentele însoțitoare la biroul de destinație în termenul acordat, să respecte dispozițiile referitoare la regimul de tranzit comun, să achite taxele vamale și alte drepturi de import în cazul în care mărfurile nu sunt prezentate.

Instanța va înlătura susținerile reclamantei că autoritatea vamală nu putea proceda la obligarea sa la plata datoriei vamale rezultate în urma încheierii din oficiu a regimului vamal de tranzit în condițiile în care nu a executat garanția constituită de debitorul vamal, importatorul autoturismului, în termen de 12 luni de la data înregistrării declarației de tranzit, considerând reclamanta că datoria vamală se putea stinge numai prin executarea garanției conform art. 159 alin. 2 cod vamal.

Chiar dacă datoria vamală nu s-a stins prin executarea garanției, aceasta nu înseamnă că s-a prescris dreptul autorității vamale de a mai recupera această datorie, având în vedere că art. 61 din codul vamal prevede posibilitatea autorității vamale să efectueze controlul ulterior al operațiunilor, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, tocmai pentru a stabili eventualele diferențe privind datoria vamală, întocmind în cazul diferențelor în minus act constatator.

Pentru aceste considerente, instanța constată că actul constatator a încheiat în temeiul art. 61 din Legea nr. 141/1997 cât și actul pentru calcularea dobânzilor încheiat în temeiul art. 115 alin. 2 cod procedură fiscală sunt legale, și că soluția dată de D.G.F.P. prin Decizia nr. xxx/2005 contestației, este temeinică și legală, astfel că va respinge ca neîntemeiată acțiunea.

Instanța va respinge cererea reclamantei pentru suspendarea executării actului constatator, întrucât nu a prezentat justificări temeinice din care să rezulte producerea unei pagube iminente în condițiile cerute de art. 14 din Legea nr.554/2004, neprezentând nici o dovadă în acest sens.

In temeiul art. 274 cod procedură civilă nu va acorda cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive

în numele legii

H o t ă r ă ș t e

Respinge acțiunea în contencios administrativ exercitată de reclamanta SC "xxx" SRL xxx, str. xxx, nr. xx împotriva pârâților Direcția Generală a Finanțelor Publice xxx, Autoritatea Națională a Vămile București, str.Matei Millo nr.13, Direcția Regională Vamală xxx, str. Xxx, nr. xx și Biroul Vamal xxx, pentru anularea Deciziei nr. xxx/2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice xxx, a

actului constatator nr. xxx/2005 și acrul de calcul al dobânzilor de întârziere nr. xxx/2005 încheiate de Biroul Vamal xxx și pentru suspendarea executării actelor administrative.

Definitivă.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din xxx/2005.

Președinte

Grefier